

— UNHCR:s kontrollfunktion som följer av skyldigheterna i artikel 78.1 FEUF att iaktta internationella rättsliga instrument om asyl och som uttryckligen följer av artikel 21 i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus, och

— den omständigheten att det finns uppgifter och slutsatser i UNHCR:s handlingar om att den medlemsstat som är ansvarig enligt artikel 3.1 i förordning nr 343/2003 åsidosätter bestämmelser i unionslagstiftningen om asyl?

5) Ska artikel 3.2 i förordning nr 343/2003 jämförd med skyldigheten i artikel 78.1 FEUF att iaktta internationella rättsliga instrument om asyl tolkas så, att medlemsstaterna åläggs att inhämta UNHCR:s synpunkter i syfte att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig enligt förordningen, när det finns uppgifter och slutsatser i UNHCR:s handlingar om att den medlemsstat som är ansvarig enligt artikel 3.1 i förordningen åsidosätter bestämmelser i unionslagstiftningen om asyl?

Om frågan besvaras jakande, utgör den omständigheten att UNHCR:s synpunkter inte har inhämtats en allvarlig överträdelse av förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig enligt artikel 3 i nämnda förordning och en överträdelse av rätten till god förvaltning och ett effektivt rättsmedel enligt artiklarna 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, mot bakgrund även av artikel 21 i direktiv 2005/85, i vilken det föreskrivs att UNCHR ska få yttra sig om enskilda asylansökningar?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Förenade kungariket) den 17 september 2011 — Olaitan Ajoke Alarape och Olukayode Azeez Tijani mot Secretary of State for the Home Department

(Mål C-529/11)

(2011/C 370/31)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Olaitan Ajoke Alarape och Olukayode Azeez Tijani

Motpart: Secretary of State for the Home Department

Tolkningsfrågor

1) Är det nödvändigt för ett barn att vara i) beroende av föräldern för sin försörjning, ii) vara bosatt i föräldrarnas hushåll och iii) erhålla känslomässigt stöd från föräldern för att föräldern i fråga ska anses ha den "faktiska vårdnaden" om barnet och kunna härleda uppehållsrätt från ett barn som är över 21 år och som utövar en rätt till utbildning enligt artikel 12 i förordning nr 1612/68 (nu artikel 10 i förordning (EG) nr 492/2011 ⁽¹⁾)?

2) För det fall en förälder inte behöver visa att alla tre ovanstående omständigheter är uppfyllda för att tillerkännas en härledd uppehållsrätt, är det tillräckligt att visa att bara en, eller bara två, av omständigheterna är uppfyllda?

3) Med avseende på ii) ovan, kan ett studerande barn som uppnått vuxen ålder fortfarande anses bosatt i ett gemensamt hushåll med sin förälder eller sina föräldrar även om studenten bor på annan plats än i hemmet under studietiden (bortsett från lov och enstaka helger)?

4) Med avseende på iii) ovan, är det nödvändigt att det känslomässiga stödet från föräldern är av viss beskaffenhet (det vill säga nära i känslomässig eller fysisk bemärkelse) eller är det tillräckligt att det består i ett vanligt känslomässigt band mellan en förälder och ett vuxet barn?

5) I fall då en person har haft unionsrättslig uppehållsrätt enligt artikel 12 i förordning nr 1612/68 (nu artikel 10 i förordning (EG) nr 492/2011) under en fortlöpande period av mer än fem år, ska ett sådant uppehåll beaktas för förvärv av permanent uppehållsrätt enligt kapitel IV i direktiv 2004/38/EG ⁽²⁾ avseende "permanent uppehållsrätt" och medföra att uppehållskort ska utfärdas enligt artikel 19 i samma direktiv?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77).